Fel de fel

Un „Moş-Crăciun" blond şi roz...

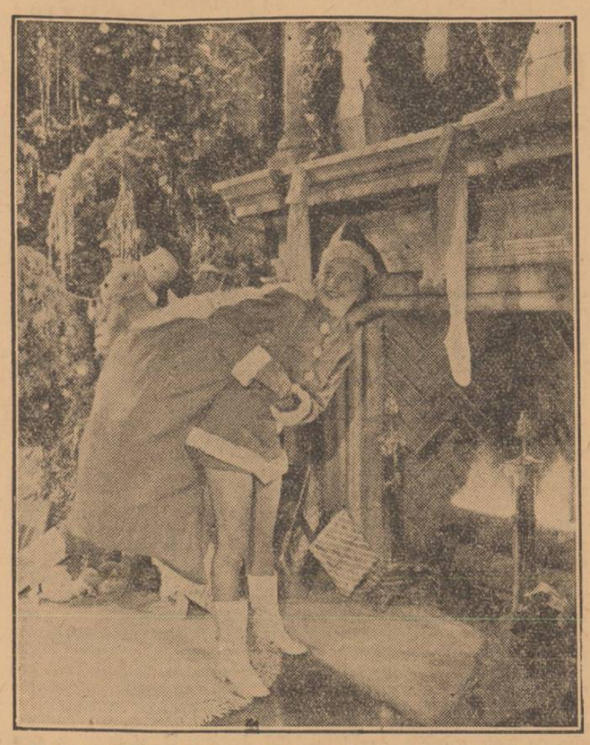

Şi de ce nu? Drăgălaşa vedetă Priscilla Lane n'are poate prestanţa moşneagului cu care ne-am obişnuit de atâtea generaţii, dar surâsul ei copilăresc e plin de promisiuni şi credem că mici şi mari i-ar deschide cu drag uşa casei lor cu speranţa că în tolba ce poartă în spinare se ascund, printre alte daruri minunate, şi două lucruri ce n'au mai fost de mult dăruite omenirii: pace şi voie bună...

Spre a invinge timiditatea

De câtăva vreme se petreceau în diferite restaurante din Kopenhaga scene, pe cât de ciudate, pe atât de penibile pentru proprietarii sau antreprenorii respectivi.

Aceste scene erau provocate de tineri, cari după ce comandau prânzul, începeau să găsească tot felul de cusururi şi, ridicând vocea la maximum, atrăgeau atenţia tuturor celor prezenţi.

După ce le trecea însă prima furie, ei plăteau şi plecau. La început s'a crezut că era vorba de o manoperă a cine ştie căror firme concurente, dar, făcându-se discrete cercetări se descoperi că motivul acestor scandaluri era cu totul altul. Toţi acei tineri erau elevii unei instituţii din cele mai moderne, unde învăţau arta de a vorbi în public şi de a învinge pe cel mai mare duşman al celor cari vor s'ajungă ceva în viaţă, adică timiditatea. Spre a-i pune la încercare şi a constata în ce măsură profitaseră de lecţiile lor, profesorul le da drept „temă" o astfel de scenă într'un restaurant...

Deşi apreciind scopul lăudabil al acestei metode originale, autorităţile au rugat totuşi pe numitul profesor să-şi aleagă alt teren pentru astfel de experienţe.

Pe Mare, in noaptea de Crăciun

Sunt mulţi ani de atunci, mările nu erau împânzite de vase de război ca acum şi navigaţia era mai mult sau mai puţin sigură.

Intr'o noapte de Crăciun, un mic vapor norvegian se găsea în drum spre Statele-Unite. Timpul era destul de bun. Primul ofiţer de bord, după ce făcuse anumite calcule, se duse în cabina căpitanului, pe care-l găsi stând la masa lui de lucru, şi i le prezintă, spunând: „Iată calculele ce mi-aţi cerut!" In momentul acela observă însă că nu se găsea în faţa căpitanului, ci a unui străin care-l privea mirat. Incurcat, ceru scuze şi ieşi din cabină. Sus pe punte, întâlni pe căpitan şi-l întrebă cine era străinul din cabina sa. Căpitanul îi răspunse că nu ştie despre ce străin îi vorbeşte şi ca să se convingă se înapoiară amândoi în cabină. O găsiră goală, dar pe masă, pusă în evidenţă era o hârtie cu aceste cuvinte: „Navigaţi spre Nord-Vest, numai spre Nord-Vest!"

Căpitanul şi ofiţerul nu ştiau ce să creadă, dar ceva mai puternic de cât voinţa lor îi făcu să urmeze sfatul misteriosului mesagiu. Nu trecu mult şi sentimentul de neliniste ce se strecurase în sufletele lor fu sporit de apariţia năprasnică a unui iceberg în coasta căruia era împlântată o corabie cu pânze.

Strania împerechere era probabil rezultatul unei ciocniri, în urma căreia vasul neputându-se elibera, fusese târât de colosul de ghiaţă spre Sud, pe o rută pe care, în condiţii normale, n'ar fi putut întâlni nici un alt vas. Cu atât mai mare fu uimirea şi bucuria echipajului la vederea neaşteptatului lor salvator.

De pe vasul norvegian se dete imediat drumul bărcilor de salvare şi în câteva minute toţi cei de pe corabia cu pânze erau pe bord.

Totul ar fi putut fi pus pe seama întâmplării, dacă n'ar fi fost misteriosul mesagiu şi cele ce urmară, acestui incident. Căci, printre oamenii de pe corabie, primul ofiţer norvegian recunoscu pe omul care îi apăruse în condiţii atât de stranii în cabina căpitanului. Acesta, informat de ofiţerul său şi nespus de intrigat, chemă pe marinar în cabina sa şi îl rugă să scrie întocmai cuvintele din mesagiul misterios. Scrierea era exact aceeaşi... dar, acela căruia îi aparţinea nu ştia nimic, de cât că, după zile de epuizare, căzuse în nesimţire ca şi alţi camarazi pe puntea vasului. După un timp, el se trezise şi, fără să ştie de ce se duse la căpitanul său şi îi spuse: „Vom fi salvaţi! Un vapor se îndreaptă spre noi". El descrise chiar vasul pe care l văzuse în vis. El nu putea explica însă apariţia lui pe bordul vaporului norvegian, căci nici chiar în vis nu pătrunsese acolo.

Aceasta fu tot ce se putu afla în privinţa straniei întâmplări, dar nici cei salvaţi nici salvatorii lor n'au uitat că în noaptea aceea de Crăciun au avut cea mai mare dovadă a bunătăţii divine

TREI ELEFANŢI SUB PAT

Fotograful american L. Dower împreună cu soţia sa au sosit de curând din Africa, unde a întreprins o călătorie de câteva luni cu scopul de a aduce de acolo cele mai senzaţionale instantanee de animale sălbatice.

Din nefericire, după o serie de aventuri, în majoritate tragicomice, a trebuit să renunţe la ţinta principală a călătoriei sale şi, în locul documentelor fotografice, să publice în presa americană păţaniile al căror erou a fost, ceeace în definitiv i-a adus un câştig destul de frumos.

Iată una din aceste întâmplări cu adevărat extraordinare:

Cei doi soţi fuseseră informaţi că un elefant foarte mare, dar şi foarte sălbatec vizita de câtva timp anumite sate dintr'o regiune a Africei de Vest. Porniră deci imediat pe urmele lui şi, cu ajutorul indigenilor, îşi construiră o locuinţă care constituia în acelaş timp un post de observaţie în vârful unui arbore solid. Zile dearândul aşteptară în zadar apariţia bătăiosului elefant, dar s'ar fi zis că acesta fusese vestit şi de aceea nici nu mai da pe acolo. Cei doi americani, cari jucau în realitate rolul lui Tarzan şi al partenerei sale, începuseră să se plictisească de a tot sta zadarnic la pândă, când într'o noapte, d. Dower fu trezit din somn de un glas sugrumat de emoţie, care îi şoptea: „Scoală-te repede şi ia-ţi aparatul, trei elefanţi sunt sub patul tău".

La început, crezu că visează, dar dându-şi repede seama că „sub pat" însemna sub culoşul lui din vârful arborelui, fotograful se sculă şi puse în funcţiune aparatul. Cei trei elefanţi însă, se învârteau în jurul arborelului şi păreau foarte intrigaţi de prezenţa acelui cuib al unei păsări pe care desigur n'o cunoşteau. Apoi, fură cuprinşi de odată de o veselie inexplicabilă şi scoţând zbierete puternice, care atraseră îndată alţi câţiva semeni de ai lor, începură să se fugărească printre arborii şi, — ca să se amuze, — doborâră câţiva cu trompa la pământ. E ştiut ce uşoară e o asemenea operaţie pentru un elefant şi e lesne de închipuit prin ce emoţii au trecut cei doi soţi cari se aşteptau din clipă în clipă să fie şi ei asvârliţi. Dar, norocul lor fu că elefanţii se plictisiră curând de acest joc şi o luară la goană spre un râu din apropiere, unde începură să se stropească reciproc cu ajutorul trompelor transformate în pompe.

Din această aventură cei doi soţi s'au ales cu o spaimă bună, dar se consolau cu gândul că au luat numeroase instantanee. Din păcate însă nu le era dat să-şi realizeze visul, căci după nenumărate peripeţii, când se credeau în posesia a vre-o 5000 de clişee, constatară cu desnădejde că 70 la sută dintre ele erau stricate. Vina era a unui negru, care curios să ştie ce se ascundea în „cutia neagră" scormonise cu un ac lung în aparatul fotografic şi distrusese filmele.

Cei 25 de ochi de sticlă

Abia acum, după ce 25 de comercianţi au în sertarele lor câte un ochi de sticlă, s'a dat de urmele unei excrocherii, care se poate numi cu drept cuvânt originală.

Un domn grăbit intră mai acum câteva săptămâni într'un magazin de manufactură din Belfast. Trecând pragul, el se împiedică şi pierdu ceva, — după spusele lui, — un ochi de sticlă. „Un ochi de o fabricaţie cu totul specială şi care m'a costat foarte scump. Vă plătesc o liră sterlină recompensă dacă mi-l găsiţi. Voi trece iarăşi pe-aci peste opt zile".

A doua zi chiar, un alt client intră în magazin, se plecă deodată şi anunţă pe cei de faţă că a găsit un ochi de sticlă. Cel care-i pierduse promisese o liră recompensă, se putea deci da celui care-l găsise 10 şilingi.. Şi, generos, negustorul îi puse în mână banii, convins că făcuse o bună afacere.

Trecură însă cele 8 zile şi păgubaşul nu se mai arătă, după cum nu se mai arătă nici în celelalte 24 de prăvălii în care jucase aceeaşi scenă. La a 26 încercare însă, i se înfundă şi fu poftit la poliţie, unde totul se explică.

Maxime şi cugetări

Desfăşură-se viitorul oricum, Iisus nu va fi întrecut.

Renan

*

Acela care mă va învăţa cum să trăesc în linişte, cum trebue să mănânc pâinea mea şi cum trebue să mă port cu oamenii pentru a nu mă ruşina după aceea, acela va reda oamenilor strălucirea, iar numele său va rămâne nemuritor.

R. W. Emerson

JOCURILE NOASTRE

SERIA 45-a

Nr. 1. — O seamă de cuvinte... încrucişate

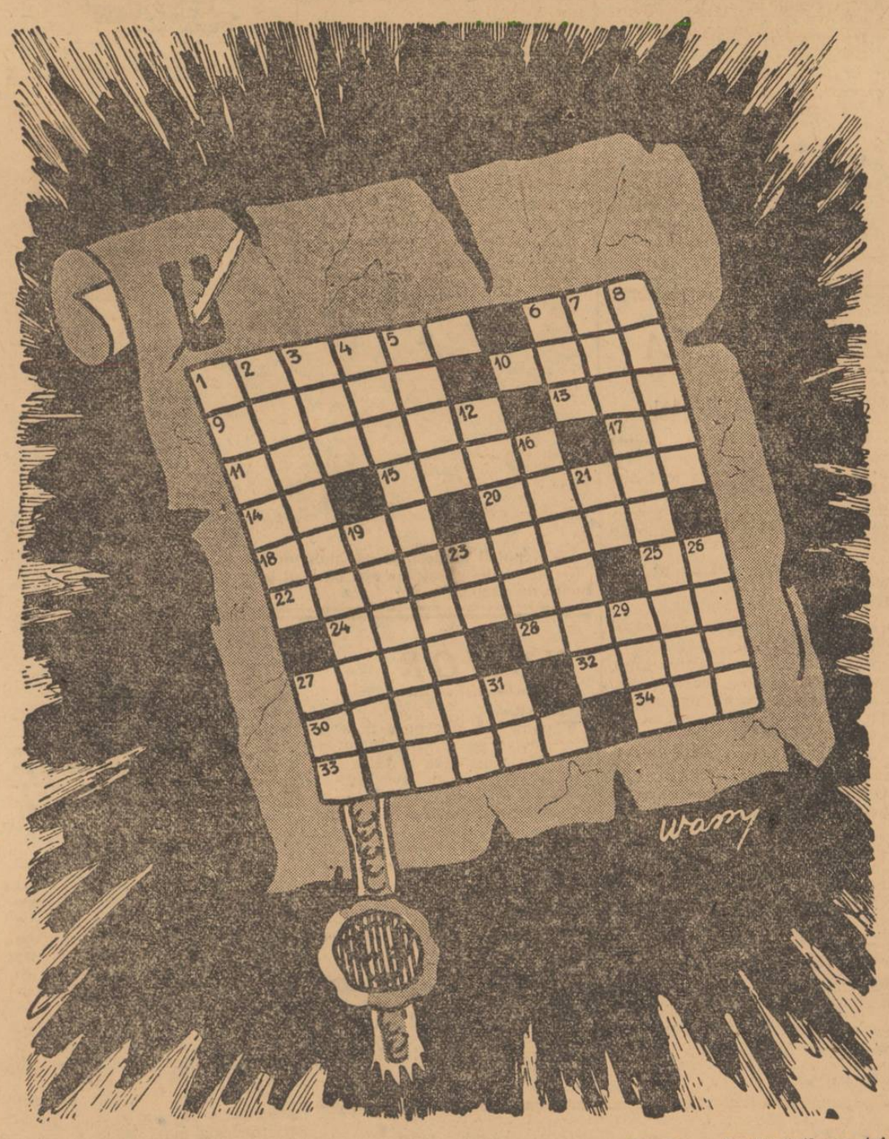

ORIZONTAL: 1) Act domnesc; 6) Ce nu e acelaş; 9) Ţăran proprietar de pământ; 10) Sprinten; 11) Calitatea de a se purta cu bunătate; 13) Culoare la jocul de cărţi; 14) Nota bene; 15) Veche localitate în Dacia; 17) Altă dată, prescurtat; 18) Tot aşa de sprinten ca Nr. 10, orizontal; 20) A lua în posesie; 22) Au scris istoria ţării noastre; 24) Inalt demnitar care purta grije de corturi în timp de război; 25) Veche monedă franceză; 27) Impozite; 28) Comod; 30) Pâine binecuvântată; 32) Fără excepţie; 33) Vas mic de porţelan din care se bea cafea şi ceaiu; 34) Gol.

VERTICAL: 1) Cronică; 2) Inapoierea unei sume de bani; 3) Com. în Mayenne; 4) Are caracterul unei maxime; 5) Axa unei roţi; 6) Generalul dorobanţilor; 7) Cronici; 8) Osteneală mare; 12) De mare răsunet; 16) Construcţie cu dependinţele ei; 19) Cercel; 21) Oraş în Chaldeea; 23) Alifie; 26) Actul unei donaţiuni făcută de Domn; 27) Popor antic; 29) Puţin ridicat; 31) Insignă studenţească

N. B. — Deslegările se trimit după terminarea seriei de şase jocuri.

SERIA 45-a
CUPON PENTRU
JOCURI
Nr. 1
25 Decembrie 1940
„UNIVERSUL"

OLD LAVENDER WATER
Old Gold
OLD SANDAL WATER

PRODUSE DE CALITATE *pentru* OAMENI DE CALITATE

Ape de Colonia **lady**

Kaweco Sport

un toc rezervor pentru haina de seară!

Un model ce diferă de acel obicinuit, discret ca formă şi totuşi gata de scris în permanenţă. Iată ce este o garnitură universală

KAWECO-Sport

Librarul D-voastră vă va servi cu plăcere, fiindcă cu tocul KAWECO se scrie perfect!

NU UITA UN
TYP
DUPĂ O MASĂ ABUNDENTĂ
PURGATIV • LAXATIV

NEVRALGINE JURIST
combate:
Dureri de cap
Gripă, răceală
Dureri nevralgice reumatice

Pentru APĂRAREA PASIVĂ
TOT FELUL de MATERIALE de APARARE PASIVA: MAŞTI, BRANCARDE, GENŢI SANITARE, TRUSE, COSTUME DE YPERITA, ETC., ETC. GASIŢI
la **MEDIGEN s. a. r.**
Oficiul de vânzarea materialelor A. P. No. 5. Bucureşti Calea Moşilor, 180 A. Tel. 5.47.51

Spicuim câteva din nenumăratele titluri ce formează tot atâtea capitole ale interesantului

Curs uzual româno-german

Sosirea în oraş, instalarea la hotel, Diverse curse în oraş: la poştă, la cafeu, la telefon, la coafor, la bancă, la tutungerie, în tramvai, la garaj, la aeroport, plimbarea pe stradă, vizitarea unui prieten, la cofetărie, la teatru, la cinematograf, închirierea unei case, la farmacie, la doctor, la baie, într'un birou, la advocat, la florărie, la cismar, la croitor, la ceasornicar şi altele din multiplele preocupări, care frământă viaţa omului de azi. Pronunţia germană pentru Români, pronunţia română pentru germani.

Lucrarea se datoreşte cunoscutului publicist d. Dr. VIRGIL TEMPEANU, profesor la Academia Pedagogică şi la Şcoala Superioară de Războiu, Secretar General al Institutului de Cultură Româno-German, fost lector la Academia din München.

Formatul de buzunar şi preţul convenabil. Lucrarea va fi de un real folos tuturor.